BILANȚUL COMPORTĂRILOR ÎN CATEGORIA A

POLITEHNICA TIMIȘOARA

XII 13 3 4 6 15—22 10

A MARCAT 15 goluri : 9 acasă, 6 în deplasare.
A BENEFICIAT de 2 penaltiuri, transformate.
A PRIMIT 22 de goluri : 7 acasă, 15 în deplasare.
GOLGETERII ECHIPEI : **Surdan** (5), **Popanică** (3), **Lereter** (2), **Mihăilă** (2), **Regep** (2), **Grizea** (1).
AU JUCAT : Popa (1170 min.), **Surdan** (1170 min.), **Petrovici** (1170 min.), **Mihăilă** (960 min.), **Hodrea** (360 min.), **Grizea** (744 min.), **Lereter** (1170 min.), **Cotormani** (360 min.), **Regep** (1080 min.), **Răcelescu** (371 min.), **Mițaru** (906 min.), **Morovan** (116 min.), **Roman** (120 min.), **Bodrojan** (920 min.), **Popanică** (843 min.), **Mureșan III** (450 min.), **Rotaru** (739 min.), **Loncer** (90 min.), **Rus** (11 min.).

Poate că, judecînd exclusiv după rezultate, Politehnica Timișoara este echipa care a surprins cel mai mult în acest tur de campionat. Să specificăm însă din capul locului că factorul surpriză, oferit duminică de duminică de către echipa bănățeană, a purtat, în egală măsură, două atribute contradictorii : și plăcută și neplăcută. Victorii frumoase, în fața unor adversare puternice (1—0 cu Petrolul, 4—2 cu Dinamo București, 1—0 cu Rapid) au fost succedate de evoluții total nesatisfăcătoare (0—2 cu Universitatea Craiova, la Timișoara, 2—5 cu U.T.A., la Arad) ca și de evoluții mediocre (1—1 cu Steagul roșu, 1—1 cu Universitatea Cluj, 1—1 cu C.S.M.S., toate aceste trei meciuri fiind jucate la Timișoara), inexplicabile pentru marea masă de suporteri ai echipei studențești timișorene.

Care era adevăratul „calibru" de joc al echipei, era greu de precizat.

Alternanța metronomică „una caldă — una rece" i-a făcut pe mulți să pună rezultatele oscilante ale acestei echipe pe seama clasicului gen capricios al oricărei formații studențești.

Ceea ce unii nu știu, sau treo ușor cu vederea, este faptul că antrenorul Ionescu, apoi și antrenorul Reuter, au căutat multă vreme o formulă omogenă de echipă. Și n-au căutat în van. Deși cîteva „experiențe" le-au dezis unele prezumții, echipa și-a definit în ultimele etape osatura, oamenii de bază pe cele trei compartimente de joc : **Rotaru, Lereter, Răcelescu** în linia de fundași, **Petrovici** în linia mijlocașilor (da, Petrovici, care a arătat în cîteva jocuri nebănuite calități de „om de mijloc"), **Regep, Popanică** și **Surdan** în linia de atac.

Ceea ce trebuie remarcat, pentru că a fost realmente... remarcabil, este curajul cu care antrenorii timișoreni au promovat în echipă jucători tineri. Asigurîndu-și o contrapondere de experiență și maturitate în joc prin cîțiva titulari rutinați, care să păstreze busola echipei **(Lereter, Surdan, Mihăilă)**, antrenorii au operat o adevărată infuzie de tinerețe. Titularizînd definitiv tineri încercați anul trecut **(Petrovici, Regep)** ca și pe alții, „de care nu auzise nimeni", ca **Rotaru, Bodrojan, Popanică**, jucători care s-au și impus în „11"-le bănățean, antrenorii au realizat implicit în jocul echipei un prim pas important: **sporirea considerabilă a vitezei de joc.**

Fără a nega că acest factor a dat „culoare" evoluțiilor Politehnicii, vrem să arătăm că el a avut o influență directă în factura generală de joc.

Aplicînd un 4—2—4 sau 4—3—3 elastic, echipa timișoreană a avut de multe ori, datorită sporului său de viteză, posibilitatea de a se prezenta în faze de atac ca și în cele de apărare cu „blocuri" de atac sau de apărare, realizate printr-o prezentare rapidă a „omului în plus" în ipostazele dinamice arătate.

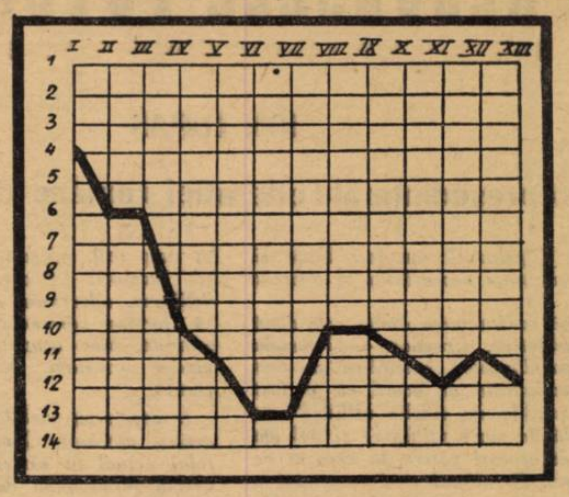

Jocul Politehnicii a fost de cele mai multe ori „curat" (chiar și atunci cînd a pierdut, ca în partidele cu Steaua (2—3) sau Progresul (0—1), ambele disputate la București), cu o bună orientare tactică.

Unde este atunci carența jocului echipei timișorene care — să nu uităm — a obținut doar 3 victorii dar a fost învinsă de 6 ori ?

Cu riscul de a fi acuzați că ne-am oprit la un aspect secundar, apreciem că prima cauză a înfrîngerilor este în cazul echipei timișorene **slaba ei capacitate de... finalizare.** Egală în jocul de cîmp (uneori chiar superioară) echipa timișoreană a pierdut meciuri în care dacă finaliza jumătate din acțiunile bine construite pînă la această ultimă fază, le-ar fi cîștigat ușor.

Cu o orientare greșită în fazele de finalizare, cu acea ultimă pasă, PASA DECISIVĂ, de cea mai slabă calitate și am adăuga cu o slabă pregătire psihologică pentru situațiile de finalizare (care, este binecunoscut, pretind luciditate, decizie promptă, viteză mare de reacție), echipa bănățeană a fost un prototip de formație „risipitoare".

Am mai adăuga la capitolul „cauze ale înfrîngerilor" inconstanța portarului Popa care atunci cînd este „în mină" apără tot iar altă ori pierde singur partidele. Și mai sînt și alte cauze : neparticiparea tuturor, cu aceeași seriozitate, la antrenamente, mici „divergențe" în secția de fotbal etc...

Se așteaptă de la „Poli" în returul acestui campionat o cristalizare a jocului său care — repetăm — are destule resurse și o corespunzătoare „înălțare" în clasament. Situația pe care o are în momentul de față — pe lîngă faptul că nu oglindește posibilitățile acestei echipe — o expune cel puțin la recidiva emoțiilor din finalul campionatului trecut.

M. POP

C.S.M.S. IAȘI

XIII 13 3 4 6 16—32 10

A MARCAT 16 goluri : 13 acasă, 3 în deplasare.
A BENEFICIAT de un penalti — transformat.
A PRIMIT 32 de goluri : 15 acasă, 17 în deplasare.
GOLGETERII ECHIPEI : **Stoicescu** (6), **Deleanu** (2), **Lupulescu** (2), **Cuperman** (2), **Vornicu** (1), **Humă** (1), **Ștefănescu** (1), **Malschi** (1).
AU JUCAT: Constantinescu (1155 min.), **Cizic** (15 min.), **Humă** (933 min.), **Deleanu** (1170 min.), **Pop** (810 min.), **Vornicu** (683 min.), **Ștefănescu** (990 min.), **Romilă** (1015 min.), **Hriteu** (239 min.), **Incze IV** (669 min.), **Stoicescu** (900 min.), **Cuperman** (823 min.), **Baboe** (411 min.), **Malschi** (990 min.), **Danilet** (191 min.), **Nicoară** (32 min.).

Acum un an, cam în aceeași perioadă, evidențiam în articolul **„C.S.M.S. spre vîrful piramidei"** sensul ascendent al evoluției generale a echipei lui Deleanu, urcată — surprinzător pentru mulți — dar cu toată energia și cu depline merite, pe locul 3 în ierarhia celor mai bune echipe ale noastre în prima parte a campionatului '65—66.

Spre surprinderea marei mase de iubitori ai fotbalului din țara noastră — și consternarea celor din „dulce Tîrgul Ieșilor" — C.S.M.S.-ul a parcurs în turul actualului campionat o traiectorie care reprezintă o adevărată „rostogolire" spre... baza piramidei, evoluția sa întrecînd chiar și cele mai pesimiste așteptări.

Fiind făcută realmente „K.O. tehnic" în trei partide, în care a pierdut la scoruri record pentru acest campionat — 1—7 cu Steaua la Iași, 1—8 cu Rapidul și 0—5 cu Steagul roșu (aceste ultime două jocuri susținîndu-le în deplasare) — **C.S.M.S. a reușit să „adune"** la pasivul său 32 de goluri, record al turului acestui campionat.

Cum a izbutit o apărare altădată greu de trecut (o apărare în care, printre alții, figurează un titular al echipei naționale — Deleanu — și portarul nr. 2 al țării — Constantinescu) să facă asemenea „rețete" este aparent, un mister. Spunem **„aparent"** pentru că înfrîngerile de mai sus, ca și celelalte, nu au, cum s-ar putea crede, drept unic AUTOR apărarea. Înaintașii au contribuit în mod solidar, cu aproape aceeași cotă-parte de vină, la insuccesele echipei.

PĂSTRÎND FOARTE PUȚIN MINGEA ÎN JOC ÎN FAZELE DE ATAC, înaintarea echipei n-a dat, în general, posibilitate apărării să aibă momente de „respiro", lăsînd-o de cele mai multe ori să ducă tot greul jocului, cu atît mai mult cu cît înaintașii nu și-au asumat, în general, nici un fel de SARCINI DE APĂRARE.

Așadar, jucînd slab în fazele de atac și neparticipînd la fazele de apărare, înaintașii i-au lăsat pe apărători pradă nenumăratelor atacuri și contraatacuri adverse. Nu întîmplător, deci, apărarea ieșeană a ajuns în situații dramatice, jucătorii ei, total dezorientați, nemaiștiind pur și simplu ce să facă pe teren.

Avînd în vedere faptul că C.S.M.S. are destui jucători de reală valoare — **Deleanu, Constantinescu, Ștefănescu, Cuperman, Lupulescu, Vornicu, Pop** — cele cîteva jocuri reușite din prima parte a campionatului (cu Petrolul, U.T.A., Politehnica și chiar cel cu Dinamo București, în care, deși a pierdut, a evoluat destul de bine) nu sînt de natură să consoleze pe nimeni.

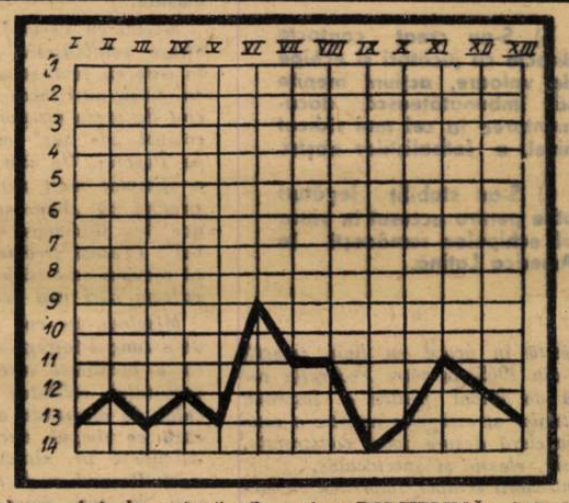

Poate că nu greșim afirmînd că pentru redresarea sa, C.S.M.S. are nevoie în retur de cel puțin două elemente esențiale : O TACTICĂ DE JOC ADECVATĂ posibilităților jucătorilor săi, tactică însușită perfect și respectată de toți jucătorii și o **DISCIPLINĂ „interioară"** fără... breșe.

După cum se știe, disensiunile dintre jucătorii acestei echipe au subminat în turul acestui campionat procesul ei de pregătire, contribuind nemijlocit la contraperformanțele ei.

M. P.

STEAGUL ROȘU BRAȘOV

XIV 13 3 3 7 17—24 9

A MARCAT : 10 goluri acasă, 7 în deplasare.
A PRIMIT : 7 goluri acasă, 17 în deplasare.
A BENEFICIAT de un penalti, transformat.
GOLGETERII ECHIPEI : Gane, Goran (cîte 3 goluri), **Năftănăilă, Necula, Ivăncescu, Alecu, Györfi** (cîte două), **Pescaru,** un gol.
LOTUL ECHIPEI : Pilca (1 035 min.), **Adamache** (135 min.), **Ivăncescu** (1 125 min.), **Jenei** (toate meciurile), **Nagy** (810 min.), **Zaharia** (245 min.), **Năftănăilă** (1 080 min.), **Szigheti** (360 min.), **Gane** (675 min.), **Goran** (948 min.), **Györfi** (toate meciurile), **Selymesi** (367 min.), **Budai** (90 min.), **Pescaru** (783 min.), **Necula** (675 min.), **Campo** (1 080 min.), **Alecu** (1 107 min.), **Cadar** (25 min.).

„Stegarii" au dovedit în prima parte a campionatului, o consecvență demnă de o cauză mai bună : au debutat pe locul ultim (0—7 cu proaspeții promovați din Petroșeni !) și au încheiat turul pe același loc ! Iar amplitudinea mișcării în clasament a fost redusă, înscriindu-se între locurile 10 și 14, echipa obținînd doar trei victorii și cele mai multe înfrîngeri (7) dintre protagonistele categoriei A.

Iată deci că echipa Steagul roșu, care în deceniul de cînd face parte din prima categorie a fost în permanență în partea superioară a clasamentului, în sezonul trecut a cunoscut agitația, temerile și deziluziile... subsolului.

Și acestea au fost greu suportate de către jucătorii brașoveni, ei nereușind să găsească ieșirea din labirint, cu atît mai mult cu cît obiectivul echipei pentru acest campionat era clasarea pe unul din primele trei locuri !

Oare obiectivul a fost nerealist sau mijloacele pe care echipa le-a avut la dispoziție au fost necorespunzătoare pentru atingerea lui ?

Valoarea lotului (în loturile reprezentative au fost chemați în anul trecut șapte „stegari" : **Pilca** și **Alecu** la tineret, **Năftănăilă, Györfi, Pescaru** și **Ivăncescu** la olimpici, iar **Cadar** la juniori), capacitatea colectivului de antrenori și experiența competițională a echipei din Brașov atestă că obiectivul avea o bază reală de plecare. **Deci carențele care au grevat comportarea brașovenilor în prima parte a campionatului se înscriu în sfera pregătirii echipei : lipsa de răspundere personală a jucătorilor pentru propria lor pregătire (Adamache, Naghi, Pescaru, Necula, Goran, Zaharia, Selymesi), slaba exigență a secției de fotbal și a antrenorilor (S. Ploieșteanu și N. Proca) în organizarea și desfășurarea procesului instructiv-educativ, tolerarea abaterilor de la cerințele vieții sportive (Adamache, Selymesi** etc.), **neîncrederea între coechipieri.**

În asemenea condițiuni este evident că antrenamentul învizibil devine o noțiune lipsită de conținut, neputînd fi compensat nici printr-un mare număr de măsuri disciplinare (în anul care a trecut Adamache și Pescaru au fost suspendați, iar Goran, Selymesi, Zaharia și Necula — sancționați) și nici prin invocarea unor scuze de circumstanță cum ar fi scurta perioadă de întrerupere din vara lui '66 **sau participarea** la C.O.T. **în iarna trecută.**

Întreaga echipă neavînd prospețime fizică, apărarea dovedind dezorientare tactică și lipsă de organizare (doar în patru meciuri, cu Universitatea Craiova, Farul, **Dinamo Pitești și Jiul a primit** 17 goluri, adică atîtea cîte a **marcat echipa în tot turul !**) iar înaintarea o insuficientă capacitate de a finaliza ocaziile avute (în cinci meciuri n-a putut înscrie nici un gol), era evident pentru oricine privea jocul echipei de sub poalele Tîmpei că în calea performanței se afla un serios obstacol.

Pe ici, pe colo (cum au fost meciurile de la Ploiești, Craiova, Pitești și cel cu Dinamo București) stegarii, mai zgîrciți în sezonul trecut ca oricînd, scoteau la iveală cîte ceva din arsenalul lor cunoscut : **capacitate de luptă, potențial ofensiv, joc organizat.** Dar cum „cu o floare nu se face primăvară", nici cu 3—4 meciuri bune nu se poate obține un loc meritoriu și aprecierea publicului spectator. Chiar și în unele din aceste meciuri, echipa n-a acționat bine la nivelul tuturor compartimentelor, **caracteristică fiind pentru brașoveni de-a lungul primei părți a campionatului, lipsa unui randament omogen al echipei.** Astfel, pripeala, dorința de a realiza într-un minut mult așteptata victorie, era să-i coste două puncte pe teren propriu în fața petroliștilor. Iar la Craiova, deși au condus de două ori (atacul jucînd bine), un autogol al lui Naghi și două greșeli elementare ale lui Pilca, au pierdut meciul.

Pentru unii, comportarea brașovenilor, depersonalizată și lipsită de vlagă, a părut paradoxală. Paradoxul este însă aparent pentru că **rezultatele unei echipe, calitatea fotbalului practicat, nu sînt determinate de contabilizarea unor vechi merite sau de totalul unor „nume" de jucători, ci de efortul perseverent, de zi cu zi și conjugat, al tuturor factorilor clubului, pentru dobîndirea și păstrarea unei forme corespunzătoare.**

Paul SLĂVESCU